

педагогічної майстерності майбутнього вчителя-вихователя в етнопедагогічному контексті зумовлена соціокультурними традиціями і трансформаціями в сучасному суспільстві, розвитком педагогіки як науки.

Визначення специфіки формування окремих структурних компонентів етнопедагогічної компетентності в процесі оволодіння студентів педагогічною майстерністю може виступати перспективою подальшого вивчення проблеми.

Використана література:

1. Волков Г. Н. Этнопедагогика / Геннадий Никандрович Волков. – М.: Издательский центр «Академия», 1999. – 168 с.
2. Гузій Н.В. Педагогічний професіоналізм: історико-методологічні та теоретичні аспекти: монографія / Н.В. Гузій. – К.: НПУ імені М.П.Драгоманова, 2004. – 243 с.
3. Етнонаціональна структура українського суспільства: довідник / [Євтух В. Б., Трощинський В. Г., Галушко К. Ю., Чернова К. О.]. – К.: Наукова думка, 2004. – 342 с.
4. Кукушин В.С. Этнопедагогика и этнопсихология / В.С. Кукушин, Л.Д. Столяренко. – Ростов-на-Дону: Феникс, 2000. – 444 с.
5. Педагогічна майстерність / [І. А. Зязюн, Л. В. Крамущенко, І. Ф. Кривонос та ін.]; за ред. І. А. Зязюна. – К.: Вища школа, 2004. – 422 с.
6. Ткаченко О. М. Теоретико-методичні засади формування етнопедагогічної компетентності майбутніх вчителів гуманітарного профілю: автореф. дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04 / О.М. Ткаченко; Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького. – Кіровоград, 2013. – 40 с.

Ткаченко О.М.

ЭТНОПЕДАГОГИЧЕСКАЯ КОМПЕТЕНТНОСТЬ КАК ЗАЛОГ ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО МАСТЕРСТВА СОВРЕМЕННОГО ПЕДАГОГА

В статье рассматривается проблема усовершенствования процесса формирования педагогического мастерства учителя-воспитателя в контексте реализации требований этнопедагогического подхода в образовании. В работе обосновано потребность выделения этнопедагогической компетентности специалиста в области образования; определены сферы пересечения этого вида педагогической компетентности с разными компонентами педагогического мастерства; продемонстрировано возможности учета этнопедагогического контекста профессионального мастерства педагога в процессе формирования у будущего учителя-воспитателя педагогического мастерства как личностного профессионального образования.

Ключевые слова: педагогическое мастерство, профессиональная компетентность педагога, этнопедагогическая компетентность, этнопедагогический контекст профессионального мастерства учителя-воспитателя.

Tkachenko Olga

ETHNOPEDAGOGICAL COMPETENCE AS THE KEY PROFESSIONAL SKILLS OF A MODERN TEACHER

In the article the problem of improvement of process of formation of pedagogical skill of the teacher-tutor in the context of the implementation of the requirements ethnopedagogical approaches to education. Socio-economic changes in society, tendencies of ethnic revival, intensification of interethnic contacts of human adaptation in a multicultural world has exacerbated the need for activity of the teacher, able to comprehend the patterns of socialization taking into account the tradition and transformation of the social space. Analysis ethnosocial structure of Ukraine confirmed the view that the need ethnopedagogical competence of experts in the field of education due to the General trends in the development of pedagogy as a science and global migration processes, which involved Ukraine. All of this is actualized ethnopedagogics competence of the specialist in the field of education, the importance of awareness of its projection on pedagogical skills. The article identifies the starting position on the definition of pedagogical skill and its complexity. It is associated by the author with a diversity of scientific pedagogical knowledge. There is traced ethnopedagogics the context of consideration of the phenomenon and the formation of pedagogical skills in the various components: humanistic orientation of the teacher, professional competence of the teacher, pedagogical abilities, pedagogical technique. Ethnopedagogics component of the pedagogical technology of modern specialist in the field of education analyzed. People's views on the teacher-educator, his skill that will target the future specialist on the allocation of personal qualities that were considered valuable for the caregiver, a mentor in many countries of the world presented. The article demonstrates the possibility of considering ethnopedagogical context of professional skill of the teacher in the process of forming future teacher-tutor teaching skills as a personal professional education: referred to ethnopedagogics material that can be applied in the classroom with the purpose of formation of the students ' ideas about various elements of pedagogical skills, development of skills of pedagogical techniques, and the like.

Key words: teaching skills, professional competence of the teacher, ethnopedagogics competence, ethnopedagogics context of professional skill of educators.

Подано до редакції 14.04.2017.

УДК 792.8:613.955]:37(045)

© 2017

Хольченкова Н.М.

ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД У ХОРЕОГРАФІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ

У статті визначено особистісно орієнтований підхід у хореографічній діяльності ефективною умовою формування здоров'язбереження дітей та молоді; проаналізовано зміст та сутність особистісно орієнтованого підходу в навчально-виховному процесі; висвітлено фізіологічний, духовно-психологічний, соціальний аспекти особистісно

орієнтованого підходу в хореографічній діяльності; розглянуто особливості особистісно орієнтованого підходу, характерні для діяльності хореографічного колективу.

Ключові слова: особистісно орієнтований підхід, здоров'язбереження, здоров'я, хореографія, хореографічна діяльність.

Постановка проблеми у загальному вигляді... Здоров'я підростаючого покоління є одним із показників суспільного розвитку країни, відображення її соціально-економічного та морального стану. У період політичних та економічних реформ в Україні, в умовах стрімкого погіршення стану здоров'я дітей та молоді, це питання належить до нагальних проблем нашої країни.

Відповідно до нормативно-правових документів – Конституції України, законів України «Про освіту», «Про позашкільну освіту», «Про охорону дитинства», «Про охорону здоров'я», Національної стратегії розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки та інших, одним із пріоритетів державної політики є створення оптимальних умов для формування, збереження та зміцнення здоров'я учнівської молоді, розвитку фізично здорової та духовно багатой особистості.

Однак, у зв'язку із соціально-економічними негараздами останніх років динаміка здоров'я дитячого населення нашої країни набула негативної тенденції. Росте кількість дітей із хронічною патологією, зростає дитяча інвалідність. Таку ситуацію дослідники пов'язують не лише з економічною нестабільністю, але й з розповсюдженням шкідливих звичок серед дітей, нехтуванням основними правилами здорового способу життя [8 с. 47].

Отже проблема пошуку новітніх педагогічних шляхів формування культури здоров'язбереження в освітньому процесі набула особливої актуальності. Забезпечення гармонійного та різнобічного розвитку особистості, розвиток її талантів, розумових та фізичних здібностей, виховання високих моральних якостей спонукає до реалізації особистісно орієнтованого підходу в навчанні, що є запорукою ефективного формування здорового способу життя.

Найбільш сприятливі умови для використання особистісно орієнтованого підходу в навчанні з метою формування здоров'язбереження в навчально-виховному процесі створюються в середовищі хореографічного дитячого колективу, діяльність якого спрямована на всебічний гармонійний розвиток дитини.

Робота виконується згідно з напрямками науково-дослідних робіт ЧНПУ імені Т.Г.Шевченка «Методичні засади професійної підготовки майбутніх вчителів фізичного виховання до формування здорового способу життя сучасної молоді» (№0110U000020), «Педагогічні шляхи формування здорового способу життя школярів різних вікових груп» (№0112U001072) та кафедри педагогіки, психології та методики фізичного виховання «Концептуальні здоров'язбережувальні засади формування рухової функції дітей та молоді».

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми...

Проблема здоров'язбереження залишається предметом чисельних наукових досліджень: обґрунтовано принципи, зміст, форми й методи здоров'язбережувальної педагогіки як галузі педагогічного знання (О. Архипов, Л. Горяня, Д. Донський, М. Лук'янченко, С. Омельченко), розроблено цілісний підхід до формування здоров'я людини (М. Амосов, Т. Бойченко, Е. Булич, О. Міхеєнко, І. Мурахов), досліджено різні аспекти формування культури здоров'я у навчальній та позанавчальній діяльності (О. Багінська, О. Дубогай, О. Воєділова, С. Гаркуша, Г. Жара, М. Носко, О. Тимошенко).

Ряд педагогічних праць, присвячено проблемі особистісно орієнтованого підходу в навчанні та вихованні: обґрунтовано теоретичні та методологічні основи особистісно орієнтованого підходу (Г. Балл, І. Бех, І. Підласий, С. Сисоєва, О. Савченко, І. Якиманська), досліджено психолого-педагогічні вимоги до його реалізації (Ю. Бабанський, В. Давидов, Л. Проколієнко), розроблено форми та шляхи реалізації особистісно орієнтованого підходу в навчанні та вихованні (В. Андреев, Л. Деркач, І. Зимня, С. Моїсеев, О. Савченко, М. Феденко).

Різнобічний розвиток особистості засобами хореографії розкривається дослідниками у таких аспектах: висвітлено особливості виховного потенціалу танцювального мистецтва (В. Богута, Ю. Гончаренко, П. Коваль, С. Куценко, А. Тараканова, П. Фриз), розроблено теорію та методику викладання хореографії (В. Верховинець, О. Голдрич, Б. Колногузенко, Л. Цвєткова, С. Шалапа, Д. Шариков), досліджено розвиток рухових навичок та здібностей в хореографії (О. Бубела, Н. Довбиш, Р. Петрина, І. Поклад, Н. Чупрун), проаналізовано специфіку дитячої танцювальної творчості (О. Горшкова, С. Забрєдовський, О. Мартиненко, А. Шевчук, М. Янаєва).

Теоретичний аналіз наукових праць, ознайомлення з результатами досліджень щодо стану здоров'я школярів, напрацюваннями і практичним досвідом роботи загальноосвітніх шкільних закладів та закладів позашкільної освіти дали змогу констатувати, що сучасне освітнє середовище має недостатньо ефективні умови щодо гармонійного розвитку особистості дитини, формування, збереження та зміцнення здоров'я. Нагальна потреба здоров'язбереження та соціальні вимоги сучасного суспільства до виховання всебічно розвинутої особистості зумовило проведення дослідження реалізації особистісно орієнтованого підходу у хореографічній діяльності як умови формування здоров'язбереження дітей та молоді.

Формулювання цілей статті... Мета роботи – обґрунтувати застосування особистісно орієнтованого підходу у хореографічній діяльності як умову формування здоров'язбереження дітей та молоді.

Завдання дослідження: проаналізувати зміст та сутність особистісно орієнтованого підходу в хореографічній діяльності в аспекті здоров'язбереження дітей та молоді; висвітлити фізіологічний, духовно-психологічний, соціальний аспекти особистісно орієнтованого підходу в хореографічній діяльності; розглянути особливості особистісно орієнтованого підходу, характерні для діяльності хореографічного колективу.

Виклад основного матеріалу дослідження... У сучасних умовах перетворень в соціально-економічній та культурно-духовній сферах життя українського суспільства особливо актуальним стає питання пошуку нових шляхів розвитку особистості та творчої самореалізації кожного громадянина, виховання покоління людей, здатних ефективно працювати та навчатися протягом життя, необхідною умовою чого є формування здоров'язбереження дітей та молоді.

Аналіз наукових джерел [3, 5, 6] дає змогу констатувати, що здоров'язбереження в освітньому процесі – це діяльність, спрямована на збереження та зміцнення всіх складових здоров'я його суб'єктів. Здоров'я – поняття багатопланове, яке досліджується в багатьох аспектах фахівцями різних галузей, таких як філософія, соціологія, психологія, педагогіка, валеологія, медицина. Але всі дослідники звертаються до визначення поняття здоров'я, сформульованого в преамбулі Статуту Всесвітньої організації охорони здоров'я: «Здоров'я – це стан повного фізичного, духовного і соціального благополуччя, а не тільки відсутність хвороб і фізичних дефектів». Сьогодні в поняття «здоров'я» вкладається набагато ширший зміст і вважається, що поняття «здоров'я» має крім усього іншого включати такі форми поведінки, які дозволяють покращувати наше життя і робити його більш благополучним, досягати високого ступеня самореалізації [3 с. 82].

Потужний потенціал для формування здоров'язбереження має використання особистісно орієнтованого підходу в навчанні та вихованні дитини. Аналіз наукових поглядів та концепцій дослідників [1, 2, 4] дають змогу під особистісно орієнтованим підходом до навчання та виховання розуміти ставлення педагога до вихованця як до свідомого відповідального суб'єкта виховної взаємодії, надання можливості кожному учню реалізувати себе через продуктивну діяльність, максимально враховуючи у педагогічному процесі природні здібності, індивідуальні фізичні та психологічні особливості, нахили, інтереси, здібності дитини; сприяння розкриттю особистісного потенціалу у пізнанні, навчальній та творчій діяльності відповідно до інтересів суспільства.

Найсприятливі умови для реалізації особистісно орієнтованого навчання має хореографічна діяльність. Наукою доведено, що тільки під час активної діяльності, зокрема музично рухової та хореографічної, розкриваються природні задатки, обдаровання дітей [7 с. 8-9]. Хореографія, як унікальний синтез фізичної культури та мистецтва, представляє гармонійну єдність фізичного, психічного, соціального та духовного компонентів здоров'я, що сприяє реалізації особистісного потенціалу кожної дитини.

Розглянемо аспекти втілення особистісно орієнтованого підходу в хореографічній діяльності як умови формування здоров'язбереження, а саме фізіологічний, духовно-психологічний, соціальний аспекти.

Фізіологічний аспект передбачає урахування вікових та індивідуальних особливостей учня, оскільки особистісно орієнтоване навчання є природовідповідним, а процес засвоєння знань, навичок та вмінь є низкою біохімічних процесів в організмі, функціонування яких значною мірою залежить від фізичного здоров'я дитини.

Хореографія, як універсальний вид рухової активності, який практично не має вікових обмежень, значною мірою сприяє розвитку фізичного здоров'я. У процесі танцю здійснюється навантаження на всі групи м'язів, відбувається формування основних фізичних якостей, розвиток дихальної, серцево-судинної, нервової систем організму, людина отримує повноцінне фізичне навантаження. Формуючи тілесну культуру танцю, вирішуються такі завдання фізичного виховання, як: оптимізація рухової активності, вдосконалення статури, підвищення функціональних можливостей організму, гармонійний розвиток його фізіологічних функцій, зміцнення та збереження здоров'я.

Урахування вікових та індивідуальних особливостей при використанні особистісно орієнтованого підходу проявляється на наступних етапах навчально-виховного процесу хореографічної діяльності:

- обрання теми та сюжету хореографічного номеру або постановки, які можуть варіюватися від дитячих образів у виконанні молодших виконавців дошкільного віку до важливо життєвих тем у виконанні старших учнів підліткового віку, що дуже актуально для цього вікового періоду;

- вибір рівня складності фізичних або танцювальних вправ, який залежить від фізичних можливостей дитини або її психологічної готовності, наприклад при виконанні складних гімнастичних елементів або парних підтримок;

- створення умов для самореалізації обдарованих та талановитих вихованців шляхом надання можливості виконання сольних партій в танцювальному номері та водночас розвитку особистісного потенціалу учнів, які мають певні труднощі у виконанні фізичних вправ або психологічні комплекси, пов'язані, наприклад, з боязню виступати перед глядачами на сцені.

Як вид мистецтва, хореографія має великий потенціал для розвитку психічного та духовного здоров'я

особистості, що складає *духовно-психологічний аспект* особистісно орієнтованого підходу у хореографічній діяльності та відіграє велику роль у формуванні здоров'язбереження дітей та молоді. Духовний розвиток тісно пов'язаний із багатством духовного світу особистості, її особливостями мислення та характеру, підвищує рівень свідомості та розширює особливості світогляду. Як вид мистецтва, саме танець дає можливість виразити своє «Я», розкрити свою індивідуальність, духовний світ, передати засобами рухів свої почуття, настрої, думки, емоції. Залежно від обраної теми танцювальної композиції людина в процесі танцю відчуває великий спектр емоцій, вражень та переживань. У процесі хореографічної діяльності яскраво проявляються індивідуальні характеристики психічних процесів і властивостей людини, її особливості мислення, характеру, психоемоційного типу, що позитивно впливає на розвиток психічного здоров'я. В ході тренувально-репетиційних занять та концертних виступів відбувається розвиток таких якостей, як впевненість у собі, цілеспрямованість, наполегливість, рішучість, ініціативність, самостійність, витримка, сміливість, що має позитивний вплив на формування особистісного потенціалу дитини. Заняття танцями значною мірою зумовлюють потреби у самореалізації та самовдосконаленні, формують мотивацію та психологічні установки до активної життєвої позиції та успіху дітей та молоді.

В хореографічній діяльності особливо яскраво простежується *соціальний аспект* особистісно орієнтованого підходу. Танець, як явище соціальне, пов'язане з різноманітними сферами життєдіяльності людини і суспільства, яке відображає історію і характер народу, його духовні цінності, звичаї й традиції, виступає могутнім засобом пізнання оточуючого середовища та формування світогляду з урахуванням національних традицій свого народу та історичної спадщини інших країн. Правильно обрана тема, образ або сюжет хореографічної постановки сприяє формуванню моральних цінностей, спрямованих на повагу до людини та природи, усвідомлення життєвих пріоритетів, глибинне розуміння таких понять як совість, честь, гідність, добро, зло, любов, що має велике значення для формування соціально зрілої творчої особистості.

Особливо ефективно соціальний аспект особистісно орієнтованого підходу реалізується у середовищі танцювального колективу, гуртка чи студії. Як член колективу, дитина, усвідомлюючи свій обов'язок командної роботи, активно включається в творчу та соціально-суспільну діяльність. Для оволодіння фізичними вміннями та навичками художньо-творчої діяльності, учень прикладає як фізичні, так і моральні зусилля для свого вдосконалення, розвитку, досягнення поставлених цілей, отримання визнання та завоювання авторитету серед товаришів. Досягнення успіхів та результатів значно підвищує самооцінку, сприяє впевненості у собі, дитина відчуває себе сильною, здоровою.

Таким чином, особистісно орієнтований підхід в навчально-виховному процесі хореографічної діяльності представляє гармонійну єдність фізіологічного, духовно-психологічного та соціального аспектів, що сприяє реалізації особистісного потенціалу дитини та успішному формуванню здоров'язбереження в освітній діяльності.

Для висвітлення потужного потенціалу особистісно орієнтованого підходу як умови формування здоров'язбереження пропонуємо розглянути деякі його особливості, характерні для дитячого хореографічного колективу. Основним показником реалізації особистісно орієнтованого підходу є гуманізація навчально-виховного процесу, що яскраво проявляється в середовищі дитячого хореографічного колективу та полягає в дбайливому, чуттєвому ставленні педагога до учня, прояві уваги та поваги до кожної особистості, її характеру, світогляду та почуттів, визначенні неповторності кожної особистості, права на співтворчість та взаємодію. Оскільки заняття танцями відбуваються у сприятливій дружній атмосфері, яка сприяє активізації творчого мислення, креативності, розвитку творчої уяви і фантазії, ініціативи та самостійності, реалізація особистісно-орієнтованого навчання відбувається невимушено, природнім шляхом та відзначається високим ступенем ефективності.

Спільна творча діяльність педагога та вихованця сприяє побудові взаємовідносин повної довіри, інтересу обох сторін один до одного, особливо коли педагог на своєму прикладі доводить можливість бути успішним. При цьому, дуже важливо, що викладач є учасником спільної творчої захопленості, так би мовити, «довіреною особою», що створює більш близькі, дружні й довірчі відносини та стає основою для неформального спілкування. Керівник студії або гуртка зазвичай стає прикладом для наслідування, авторитетом для вихованця, що, звичайно, мотивує дитину до досягнення успіху в улюбленій справі. Яскравим показником високої професійної майстерності педагога є ситуація, коли учень протягом довгого часу відвідує заняття, оскільки заняття танцями є добровільними, за власним бажанням. Тільки особиста харизма педагога, яскрава індивідуальність, щирість, відкритість та позитивний настрій, досконале вивчення ним індивідуальних фізичних та психологічних здібностей кожної дитини та щира зацікавленість у досягненні нею успіху можуть залучити вихованця до занять на довготривалий час саме у нього.

Ефективність реалізації особистісно орієнтованого підходу в хореографічній діяльності забезпечується в результаті формування внутрішньої мотивації вихованця, орієнтованої на успіх, що є основою діяльності хореографічного колективу. Провідним фактором формування мотивації є можливість «проявити себе», реалізувати свій особистісний потенціал, приймаючи участь у концертах, фестивалях та конкурсах, що мотивує дитину докладати зусилля для нових кращих досягнень та стимулює для подальшого розвитку та

самовдосконалення. Ще одним потужним мотиваційним компонентом виступає передача досвіду успішної діяльності від старших вихованців танцювального колективу молодшим. Підростаюча зміна юних танцюристів маючи успішний приклад своїх попередників має стійку мотивацію на досягнення успіху та покращення результатів.

Необхідно зазначити, що особливості особистісно орієнтованого підходу в хореографічній діяльності роблять заняття танцями популярними та затребуваними серед дітей та молоді. Поява за останні роки великої кількості танцювальних студій, гуртків, секцій, колективів, а також проведення різноманітних танцювальних конкурсів та фестивалів, масштабних телевізійних танцювальних проектів свідчить про престижність та популярність хореографії, яка виступає потужним засобом формування здорового й активного способу життя серед дітей та молоді. Стаючи фізично розвиненими та міцнішими, діти загартовуються морально й духовно. Можливість досягти успіху, вести цікавий активний насичений спосіб життя, завоювати авторитет серед ровесників спонукають вихованців до постійного самовдосконалення та саморозвитку, що є ефективною умовою формування здоров'язбереження молодого покоління.

Висновки... Реалізація особистісно орієнтованого підходу в хореографічній діяльності створює оптимальні умови для формування здоров'язбереження дітей та молоді. Гармонійна єдність фізіологічного, духовно-психологічного та соціального аспектів особистісно орієнтованого підходу в хореографічній діяльності сприяє реалізації особистісного потенціалу дитини, формуванню активної, фізично здорової та духовно багатой особистості. Особливості особистісно орієнтованого підходу, характерні для хореографічної діяльності, розкривають потужні можливості хореографії для розвитку здорового способу життя дітей та молоді.

Використана література:

1. Бех І.Д. Виховання особистості: моногр. : У 2 кн. / І.Д. Бех. – К. : Либідь, 2003. – Кн. 1. Особистісно орієнтований підхід: теоретико-технологічні засади. 2003. – 280 с.
2. Бех І.Д. Виховання особистості: моногр. : У 2 кн. / І.Д. Бех. – К. : Либідь, 2003. – Кн. 2. Особистісно орієнтований підхід: науково-практичні засади. – 2003. – 344 с.
3. Гаркуша С. В. Формування готовності майбутніх фахівців фізичного виховання до використання здоров'язбережувальних технологій: теоретико-методичний аспект : [монографія] / С.В. Гаркуша. – Чернігів : Видавець Лозовий В.М., 2014. – 392 с.
4. Моїсєєв С.О. Особистісно орієнтоване фізичне виховання старшокласників загальноосвітньої школи : монографія / С.О. Моїсєєв. – Херсон : РІПО, 2009. – 153 с.
5. Носко М. О. Здоров'язбережувальні технології у фізичному вихованні : [монографія] / М.О. Носко, С.В. Гаркуша, О.М. Воєділова. – К. : СПД Чалчинська Н. В., 2014. – 300 с.
6. Носко М. О. Формування здорового способу життя : навчальний посібник / М.О. Носко, С.В. Грищенко, Ю.М. Носко. – К. : «МП Леся», 2013. – 160 с.
7. Шевчук А.С. Дитяча хореографія : навч.-метод. посібник / А.С. Шевчук. — 3-тє вид., зі змін. та доповн. – Тернопіль : Мандрівець, 2016. – 288 с.
8. Щорічна доповідь про стан здоров'я населення, санітарно-епідемічну ситуацію та результати діяльності системи охорони здоров'я України. 2015 рік / за ред. Шафранського В. В. ; МОЗ України, ДУ «УІСД МОЗ України». – Київ, 2016. – 452 с.

Хольченкова Н.М.

ЛИЧНОСТНО-ОРИЕНТИРОВАННЫЙ ПОДХОД В ХОРЕОГРАФИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ КАК УСЛОВИЕ ФОРМИРОВАНИЯ ЗДОРОВЬЕСБЕРЕЖЕНИЯ ДЕТЕЙ И МОЛОДЕЖИ

В статье личностно ориентированный подход в хореографической деятельности представлен эффективным условием формирования здоровьесбережения детей и молодежи; проанализировано содержание и суть личностно ориентированного подхода в учебно-воспитательном процессе; освещены физиологический, духовно-психологический, социальный аспекты личностно ориентированного подхода в хореографической деятельности; рассмотрены особенности личностно ориентированного подхода, характерные для деятельности хореографического коллектива.

Ключевые слова: личностно ориентированный подход, здоровье, здоровьесбережение, хореография, хореографическая деятельность.

Kholchenkova N.

THE PERSONALITY ORIENTED APPROACH IN CHOREOGRAPHY ACTIVITY AS A CONDITION OF HEALTH CARE FOR CHILDREN AND YOUTH

The article represents the personality oriented approach in choreography activity as a condition of health care for children and youth. The author analyzes the content and nature of personality oriented approach in the educational process, highlights the physiological, spiritual, psychological and social aspects of personality oriented approach in choreographic activity.

The physiological aspect connects with physical health. Dance exercises improve motor abilities, help to form posture, develop movement culture and many body functions. During dancing the respiratory, cardio and nervous systems are developed. The physiological and spiritual aspects of personality oriented approach are brightly expressed in choreography because such qualities of personality as self-confidence, persistence, initiative, self-control, courage are developed during dance activity providing the formation of personal child potential. As a kind of art choreography gives opportunity to express individual thoughts, emotions and mood with the help of movements. Social aspect of personality oriented approach has the most favorable conditions for the development during dance activity. Dance as a social phenomenon is associated with different aspects of human life, the historical customs and traditions so it has a great impact on formation of worldview and knowledge of the environment. Also socialization is

formed during dance activity inside dance team or studio. As a member of the team, kids are actively involved in teamwork, creative and social activities.

In the article the characteristic features of personality oriented approach to choreography activity are described. The main place belongs to humanization of the educational process that means caring, sensitive attitude of the teacher to pupil, respect for each person, character, outlook and feelings determining the uniqueness of each individual, the right to co-creation and interaction.

Realization of personality oriented approach in choreography activity creates optimal conditions for the formation of health care for children and youth.

Keywords: *personality oriented approach, health care, health, choreography, choreography activity.*

Подано до редакції 12.04.2017.

Рекомендовано до друку докт.пед.наук, доц. С.В.Гаркушою